مناجات در ذکر شهادت حضرت شهید جلیل ملّا نصراللّه اعلی اللّه مقامه از اهل شهمیرزاد علیه بهآء اللّه الأبهی

ربّی ربّی ترانی لا یمرّ علیّ عام و لا ایّام الّا اسمع النّاعی ینعی و ینادی انّ ارياح الظّلم و العدوان اشتدّت علی مصباح من مصابیح الهدی الّتی توقد و تضیء من الشّجرة المبارکة فی اعلی الجنان و اطفأت و اخمدت ذلک السّراج الوهّاج عند ذلک یسیل منّی العبرات و تشتدّ علیّ الحسرات و ابکی بکآء الثّکلی ربّ انّ عبدک نصراللّه الفادی الباهر فی مشهد الفدآء انجذاباً الی الملکوت الأبهی کان منقطعاً عن الدّنیا و فارغ القلب عن النّفس و الهوی مرتّلاً لآیات الهدی و مبیّناً للطّریقة المثلی و منادیاً لکلمة اللّه علی الملإ و لم تأخذه خشیة الظّالمین و لا سطوة المعاندین و لا زلزلة شوکة الأمرآء و لا صولة الدّ الخصمآء بل ثبت ثبوت الرّواسی مصادماً هجوم الذّئاب الکواسر مقاوماً السّباع الضّاریة بقلب صابر و لم یزل یدعو الی الأفق الباهی و الفجر السّاطع ببرهان قاطع و یهیّج قلوب الأحبّآء ببشارات من الأفق الأعلی فهجم علیه ضواری الفلا فی لیلة لیلآء و رموه برصاص خارق للقلوب و الأحشآء فأسلم الرّوح بتلک الصّدمة الکبری انجذاباً الی مشهد الفدآء و ترک ذوی القربی فی هلع و اسف و لهف لا یتناهی ربّ انّه کان آیةً من آیاتک و کلمةً ناطقةً من کلماتک یقتبس الأنوار من اسمائک و صفاتک الی ان فاز بالشّهادة بین یدیک آملاً للوصول الیک ربّ اعل له الدّرجات و هیّئ له نزلاً فی اعلی المقامات و اجعله مؤانساً فی ملکوت الجمال و مجالساً فی جبروت الجلال و غریقاً فی بحر النّور فی ملکوت الأسرار انّک انت الکریم العزیز الوهّاب

١٢ شهر رجب ١٣٣٨

[یادداشت]

۱ رقم ۹ بر طبق حساب ابجد معادل عددی کلمه "بهاء" است. ↩

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۷ فوریه ۲۰۲۴، ساعت ۵:۰۰ بعد از ظهر